

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **N. M.**, zast. JUDr. Bedřichem Hájkem, advokátem se sídlem Jana Švermy 1696, Kadaň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017/165084-916, č. j. MPSV-2017/165130-916, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 12. 2017, č. j. 78 Ad 33/2017 - 31, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno shora specifikované rozhodnutí stěžovatele, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Most (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 19. 7. 2017, č. j. 134205/2017/MOS, jímž byl žalobkyni dle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“), přiznán doplatek na bydlení ve výši 11 055 Kč měsíčně s počátkem plnění od června 2017.

[2] Stěžovatel navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh stručně odůvodnil tím, že v současné době není schopen dostát požadavkům na doplnění odůvodnění svého rozhodnutí, k čemuž ho krajský soud zavázal v napadeném rozsudku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by žalobkyni nevznikla žádná finanční újma, protože stěžovatel má jen „doplnit odůvodnění rozhodnutí a podklady do správního spisu“ a bude nadále respektovat výši záloh na spotřebu energií tak, jak je vyhodnocena aplikačním programem, který používají orgány pomoci v hmotné nouzi při řízení o dávkách.

[3] Žalobkyně se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat *odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí*

znamenal pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podaného správním orgánem v pozici žalovaného se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. V usnesení ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, uvedl, že „[s] ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenabraditelné újmě.“ Za ojedinělé případy pak lze považovat situace, v nichž by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Jako příklad závažných důsledků respektování soudního rozhodnutí uvádí rozšířený senát ve výše citovaném usnesení „vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podnikovi, apod.“ Rozšířený senát zároveň konstatoval, že pokud krajský soud zruší rozhodnutí správního orgánu, správní orgán je povinen pokračovat v řízení a respektovat závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku bez ohledu na to, zda byla podána kasační stížnost.

[6] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze tedy, pokud výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit.

[7] První podmínkou přiznání odkladného účinku je prokázání vzniku „nepoměrně větší újmy“ ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Následně je na soudu, aby posoudil, zda tvrzená újma dosahuje této intenzity a zda by případné následky nepřiznání odkladného účinku byly srovnatelné s následky uvedenými v citovaném rozhodnutí rozšířeného senátu.

[8] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Od něj se očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá a jaký by byl její rozsah.

[9] Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[10] Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku podložil pouze obecným tvrzením, že v současné době není schopen dostat podmínkám na odůvodnění svého rozhodnutí tak, aby vyhověl požadavkům krajského soudu, které vyjádřil v napadeném rozsudku. Dodal, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by žalobkyni nevznikla žádná finanční újma, protože stěžovatel bude nadále respektovat výši záloh na spotřebu energií tak, jak je vyhodnocena aplikačním programem.

[11] Tímto však nesplnil podmínky pro přiznání odkladného účinku - tvrdit a prokázat, z jakého důvodu není schopen vyhovět požadavkům na důkladnější odůvodnění rozhodnutí (tj. jasně uvést, na základě jakých vstupních údajů a jakým mechanismem stanovuje výši prokazatelné nezbytné spotřeby elektřiny a plynu žalobkyně, při současném zohlednění velikosti jejího bytu a počtu společně posuzovaných osob). Pouhý nesouhlas s napadeným rozsudkem není důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Stěžovateli nelze také přisvědčit v tom, že by měl podle napadaného rozsudku v podstatě jen „doplnit odůvodnění a podklady do správního spisu“. Tím zřejmě naznačuje, že bez ohledu na napadený rozsudek se výsledek rozhodnutí (tj. přiznaná částka doplatku na bydlení) pro žalobkyni nezmění. V tom se ale mýlí, protože jeho rozhodnutí krajský soud napadeným rozsudkem zrušil, a proto musí správní orgány nyní znovu ve věci rozhodnout, nikoli snad jen „vylepšit“ odůvodnění či doplnit podklady ve správním spisu. Jelikož zrušující rozsudek krajského soudu nepředvídá a ani nemůže předvídat výsledek správního řízení, nelze nyní s jistotou určit, zda žalobkyni může vzniknout „finanční újma“ na základě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[13] Aniž by Nejvyšší správní soud předjímal rozhodnutí ve věci samé, již v této fázi lze odmítnout názor, že při stanovení výše záloh bude stěžovatel v každém případě nadále vycházet z aplikačního programu, jenž částky automaticky spočítá. Takový program nemůže stát nad rozhodnutím soudu či nad zákonem, který soud ve svých rozhodnutích aplikuje.

[14] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. března 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu